

ROZHODNUTIE

Číslo: 009/9159/2026/PR/SD
Číslo spisu: 2920-2026-BA

V Bratislave dňa 19. 05. 2026

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, predseda, ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0035/2026/K zo 16. februára 2026

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti ENERGOBYT s.r.o. Humenné, Lipová 1, 066 01 Humenné, IČO 31 680 321, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0035/2026/K zo 16. februára 2026 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly, oddelenie správnych konaní (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal 16. februára 2026 rozhodnutie č. 0035/2026/K, č. sp. 596-2026-BA, ktorým bola spoločnosti ENERGOBYT s.r.o. Humenné, Lipová 1, 066 01 Humenné, IČO 31 680 321 (ďalej len „účastník konania“) uložená podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike (ďalej len „zákon č. 657/2004 Z. z.“) v znení zákona č. 259/2025 Z. z. pokuta vo výške 1 000,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 38af ods. 3 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z., pretože do 30. júna 2025 písomne nepožiadal úrad o uvedenie údajov o vlastníčkovi sústavy tepelných zariadení alebo jej časti v povolení č. 2007T 0339 - 2. zmena zo 6. septembra 2017 na predmet podnikania rozvod tepla s rozsahom predmetu podnikania rozvod tepla: maximálny výkon pre dodávku tepla 11 MW, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0035/2026/K zo 16. februára 2026 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 20. februára 2026.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny

poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 2. marca 2026 a zaevidované pod ev. č. 9159/2026/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil 1. apríla 2026 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 2268/2026/BA z 20. januára 2026 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude zistenie porušenia zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 38af ods. 3 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 22. januára 2026. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
6. Účastník konania 30. januára 2026 doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
7. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností vydal 16. februára 2026 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 000,- eur podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 20. februára 2026.

II. Odvolanie účastníka konania

8. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 2. marca 2026. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne:

„Naša spoločnosť podniká v lokalite xxxxxx – xxxx na tepelných rozvodoch pary a horúcej vody na základe povolenia č. 2007T 0339 – 2. zmena. Vlastníkom rozvodov je xxxxxxxx xxxxxxxx xxxx xxxxxx – xxxx x.x., xxxxx xx, xxx xx xxxxxx – xxxx. Uvedené tepelné rozvody naša spoločnosť spravuje na základe xxxxxxxx xxxxxx xx xxx xx. xx. xxxxx x xxxxxxx xxxxxxxx x xxxxxxxx xxxxxx.

Kedže za celú dobu nášho podnikania na tejto sústave nedošlo k zmene vlastníka ani iných skutočností, v dobrej viere sme mali zato, že naše zákonné povinnosti sú splnené. Po Vašom vysvetlení si uvedomujeme, že sme túto povinnosť mali a chceli by sme Vás ubezpečiť, že do budúcnosti zabezpečíme všetky potrebné kroky na úplné dodržanie zákonných povinností.

Ako ale bolo v rozhodnutí uvedené, išlo o administratívnu chybu, ktorou neboli spôsobené negatívne dôsledky žiadnemu odberateľovi resp. tretej strane a protiprávny stav bol aj napravený.

Chceli by sme preto využiť naše právo na podanie odvolania a požiadať Vás o preskúmanie možnosti na jednorazové odpustenie sankcie alebo aspoň zmiernenie finančného trestu vzhľadom na závažnosť deliktu a naše plnenie si povinnosti v minulosti.“.

III. Druhostupňové konanie

9. *Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
10. *Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
11. *Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
12. *Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
13. *Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
14. *Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoločného zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
15. *Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
16. *Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*

17. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
18. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 657/2004 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
19. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza záznam ev. č. 2258/2026/BA z 20. januára 2026 – kópia povolenia č. 2007T 0339 – 2. zmena, odpis registrovaného subjektu z registra právnických osôb a podnikateľov, záznam ev. č. 2268/2026/BA z 20. januára 2026 – oznámenie o začatí správneho konania, výzva na vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
20. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza záznam ev. č. 4056/2026/BA z 30. januára 2026 – vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 6506/2026/BA zo 16. februára 2026 – rozhodnutie č. 0035/2026/K, záznam ev. č. 9159/2026/BA z 2. marca 2026 – odvolanie proti rozhodnutiu č. 0035/2026/K, záznam ev. č. 14306/2026/BA z 1. apríla 2026 - presun spisu medzi organizačnými útvarmi, záznam ev. č. 14308/2025/BA z 1. apríla 2026 - postúpenie odvolania a záznam ev. č. 14327/2026/BA z 1. apríla 2026 - upovedomenie.
21. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 14644/2026/BA z 8. apríla 2026, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 657/2004 Z. z., zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 9. apríla 2026.
22. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril, ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

23. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
24. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to,

že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.

25. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 657/2004 Z. z. a správnym poriadkom.
26. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvažil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
27. Podľa § 38af ods. 3 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. *držiteľ povolenia je povinný do 30. júna 2025 písomne požiadať úrad o uvedenie údajov o vlastníčkovi sústavy tepelných zariadení alebo jej časti v povolení.*
28. Podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. *úrad uloží pokutu od 1 000 eur do 1 000 000 eur za porušenie povinností podľa § 38af ods. 2 a 3.*
29. Podľa § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania; úrad prihliada aj na to, či sa fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
30. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za dopustenie sa správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí uložil pokutu vo výške 1 000,- eur podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že k uloženiu pokuty podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. pristúpil z dôvodu, že pokuta podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z., ktorá je v rozmedzí od 1 000,- eur do 1 000 000,- eur, je priaznivejšia pre účastníka konania, ako pokuta podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. v rozmedzí od 33 000,- eur do 5 000 000,- eur, ktorá bola platná v čase spáchania správneho deliktu.
31. Účastník konania podal proti rozhodnutiu odvolanie, v ktorom nerozporoval dopustenie sa správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia. Účastník konania požiadal *„o preskúmanie možnosti na jednorazové odpustenie sankcie alebo aspoň zmiernenie finančného trestu vzhľadom na závažnosť deliktu a naše plnenie si povinností v minulosti“.*
32. K odvolaniu účastníka konania uvádza odvolací orgán nasledovné.
33. Odvolací orgán uvádza, že zákon č. 657/2004 Z. z. neumožňuje upustiť od uloženia pokuty, pretože v prípade zistenia, že sa držiteľ povolenia dopustí správneho deliktu, je úrad ako správny orgán povinný uložiť držiteľovi povolenia pokutu, pričom táto povinnosť mu vyplýva priamo z ustanovenia § 35 zákona č. 657/2004 Z. z. Odvolací orgán

s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 657/2004 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať držiteľa povolenia, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia.

34. K argumentácii účastníka konania poukazujúcej na závažnosť správneho deliktu odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
35. Pre uloženie pokuty za spáchaný správny delikt uvedený vo výroku rozhodnutia je teda podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním resp. nekonaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
36. Odvolací orgán dodáva, že dodržiavanie platnej právnej úpravy predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 657/2004 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 657/2004 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 35 zákona č. 657/2004 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak subjekty vykonávali činnosť v súlade so zákonom č. 657/2004 Z. z.
37. Odvolací orgán ďalej uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 35 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.

38. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
39. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámene skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
40. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
41. Ďalej odvolací orgán uvádza, že účastník konania zodpovedá za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 657/2004 Z. z. objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, ktoré daný výsledok – porušenie zákona, spôsobili. Pre posúdenie danej veci je teda relevantné, že k porušeniu zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. preukázateľne došlo konaním resp. nekonaním účastníka konania. Účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom č. 657/2004 Z. z. ustanovené povinnosti pri vykonávaní činnosti v tepelnej energetike, za dodržiavanie ktorých nesie zodpovednosť. Účastník konania za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb – napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10/Sžo/68/2016 z 25. januára 2017, podľa ktorého *„správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba*

spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Z toho vyplýva záver, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Rovnako to platí aj v prípade žalobcu. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu žalobca motív, alebo nie.“.

42. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
43. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
44. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).
45. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných

ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z.

46. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, a či sa fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, je obligatónym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
47. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
48. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne aj vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
49. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil a zbral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté poľahčujúce okolnosti.
50. Prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil skutočnosť, že k spáchaniu správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia došlo nespĺnením administratívnej povinnosti voči úradu, ako aj skutočnosť, že spáchaním uvedeného správneho deliktu účastníkom konania neboli spôsobené negatívne dôsledky žiadnemu odberateľovi resp. tretej strane. Rovnako však prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom. Prvostupňový orgán zohľadnil aj skutočnosť, že uvedeným konaním resp. nekonaním účastníka konania podľa výroku

rozhodnutia mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu zverený mu zákonom č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. v oblasti vecnej regulácie.

51. Prvostupňový orgán zohľadnil aj čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od 1. júla 2025 a v čase vydania rozhodnutia pretrvával.
52. Zároveň prvostupňový orgán zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
53. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z.
54. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. vo výške 1 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
55. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na viaceré skutočnosti ako sú (i) zákonné kritériá ustanovené v § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, (ii) primeranosť pokuty, teda aby bola sankcia primeraná k správne deliktu, ktorého sa účastník konania dopustil, (iii) dostatočná výška pokuty na nápravu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákona, (iv) ustálenú judikatúru.
56. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd

musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanoveniach § 35 zákona č. 657/2004 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

57. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy.
58. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. ustanovenú povinnosť, čo mohlo negatívne ovplyvniť výkon pôsobnosti úradu zverený mu zákonom č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. v oblasti vecnej regulácie. Odvolací orgán preto považuje sankciu uloženú na spodnej hranici sadzby vo výške 1 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností. Odvolací orgán uvádza, že pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel, zároveň nie je likvidačná, a to s ohľadom na verejne dostupné výsledky hospodárenia účastníka konania, keďže pokuta vo výške 1 000,- eur predstavuje x,xx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2024 a x,xx percenta zo zisku účastníka konania v roku 2024. Uložená pokuta je primeraná zistenému porušeniu zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. s ohľadom na zohľadnené kritériá rozhodné pre ukládanie sankcií podľa zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, pričom výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z.
59. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 657/2004 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 657/2004 Z. z., podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená sankcia je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty

a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.

60. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
61. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
62. Účastník konania v petite odvolania požiadal o *jednorazové odpustenie sankcie alebo zmiernenie finančného trestu*.
63. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 35 ods. 1 písm. d) zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. vo výške 1 000,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, uložená pokuta predstavuje 0,10 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 1 000 ,- eur do 1 000 000,- eur.
64. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
65. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 000,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán

pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť vykonávania činnosti v tepelnej energetike a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

66. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
67. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z.
68. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom ustanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z. (od 1 000 ,- eur do 1 000 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu, plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z.
69. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

70. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
71. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom ustanovené hľadiská, ako aj zákonom ustanovenú sadzbu (od 1 000 ,- eur do 1 000 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 26/2025 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 657/2004 Z. z. v znení zákona č. 259/2025 Z. z.
72. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxx.

73. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda